

El caminant i el mur

Salvador Espriu

Poskus hvalnice v svetišču

O, kako sem utrujen od svoje
strahopetne, stare in sila divje dežele,
in kako ljubo bi mi bilo, ko bi odšel daleč proč
proti severu,
koder, pravijo, so ljudje čisti
in plemeniti, omikani, bogati, prosti,
prebujeni in srečni.

Vendar bi na zboru bratje rekli
karajoče: »Kakor ptič, ki zapusti gnezdo,
tak je človek, ki odide iz domačega kraja,«
medtem ko bi se jaz že daleč, smejal
zakonom in starodavni modrosti
te moje puščobne vasi.

Vendar svojega sna ne smem nikoli uresničiti
in bom ostal tu prav do smrti.

Ker sem tud sam velik strahopetec in divjak
in ker vrh tega ljubim
z obupno ljubeznijo
to mojo ubogo
umazano, žalostno in nesrečno domovino.

Traduït per Niko Košir